

Περσέρχεται μάφη τής ἐπεφανωμόθ. Τις δέ εποτ' οὖν Θεός. Ως ἀλαζών φάνεται, Μαίνεται τίς θέτι; Τρ. Οὐ μέ δι, αλλ' Ιερόλεντος.

Θε. Αύτός γε πού ὁ ἀγνοητός Θεός, οὐδὲ οὐρανοῦ.

Τίποτ' ἀφελέτει; Τρ. Δῆλος ἔδι τοῦτο γένος.

Εναυπόστεται πᾶν δάκρυαγαῖς.

Θε. Οὐκ, ἀλλὰ τοῦ πληνίσαν εἰς θύλακαν.

Τρ. Μὴν ωράν δοκοῦμεν ἀπόνταν. Θε. Εὖ λέγεις.

Ιε. Τίς οὐ θυσία ποτέ αὐτοῖς καὶ τῷ θεάν;

Τρ. Οπίστα σὺ σιγῇ, καὶ παγγέλποτε οὐσφύθ.

Ιερ. Οτωτὸν θυετὸν φεάζεται; Τρ. Η πέρη θυσία.

Καλαῖς. Θε. Καλαῖς δῆτ' οὐ πότνιος Εἰρήνη φίλη.

Ιε. Αγενοῦ ἀπάρχου, καὶ ταῦθις τὰ πάργματα.

Τρ. Οπίσταν ἀμένον τοῦτον. Ιερ. Αλλὰ ταυταὶ

A Quis iste lauro qui coronatus uenit.
Quis ille tandem est? FA. quād videtur arrogans!

Vatem puto esse TRY. Non is est, sed Hierocles.

FA. Sortilegus ille forsan est ex Oreo:
Quid volubili ergo? TR. apparet infestum bānis

B sentire contra sancta pacis fædera.
FA. Minime, sed illum nidor iste perculit.

Fingamus hunc nos non videre. TRY. Recte aīs.

HIE. Quae sacra sunt haec, cui Deo fit victimæ?
TR. Tu tacitus abens dimoue à lustralibus.

HIE. Dicturin' estis cui litetis? TRY. En bene est

C De Pene. FA. Amicadina Pax, mulium bēne.

HIE. Nunc ergo polluce atq; proficias dato.
TR. Instare præstat arsui prius. HIE. sed hoc

D Σχόλια. Ταῦτα δέδρα] κορωνὶς εἰσιόντων ἐπέρων εἰσποιεῖσθαι. οἱ δέ σίχοι εἰσὶ τοῦτοι οἱ μὴν οἱ ιαμβίαι τείμεντοι. αἰνατάλιπτοι. οἱ ἔξις μάρτιον εἰς αἴσαμενοι, ἔξις τούτων κῶλον ὄμοιον εἰς αἰσθεῖσιν. οἱ ἔξις οὐδεὶς εἰς αἴσαλιπτοι εἰς αἴσαμενοι, μεθ' ἔξις ιαμβίαι ια. ὃν τελευταῖον. εἰς δέποτε πετεῖσθαι θάλψιον. έπει τὸ δόποθέσεστο τοῦ θεοῦ θεαφος. έπει τῷ τέλει κορωνίς. δέδρα] δέ τοι τὸ δέδραριται. Εἰ οὐρανος. ποιεῖσθαι τὰ σώματα την. δὲ λόγος Ταῦτα πάντα ταρεσπενασταὶ καὶ πέταραι. Θυλήματα] τὰ τοῖς θεοῖς διπλούμενα ἀλφιτα. έπειταν] δέ οἶνος Εἰ θεαφος. Γιλεκελεύθης σεροῖς, αἱ δέσποις Ερυθρή καπτεῖ τοῦ θυλημάτων.

BISIT. Σ. Θυλήματα, τέμματα, αἴσαρχαι, αἴλφιτα, αἴμισον οἶνον, καὶ θεαφοντας.

CHR. Θυλήματα] Faringe sunt que Diis offerentur luteo vino & oleo. Teleclides, περὶ οὐρανοῦ δέσποις Ερυθρή καπτεῖ τοῦ θυλημάτων, ut ante a citavimus. Propterea putant quidam apud Festum legendum pollucere Mercurio, non autem Merces, quasi verò non etiam aliis diis polluceretur, vt apud Catonem Ioui dapali, & Varronem, qui pollicuti nomen generaliter & largè diffundit, vt docuit de omnium maximus Iosephus Scaliger. Μῶν θηρίον.] Exponit Sudas πρατῆσι & βραδιών. Propriè est strigare, vt in Aiace Mastigophoro F θηρίῳ χρυσωτοῖς λιταν. Nam qui strigare volunt aurigæ, habenas retinent (hoc est πρατῆσι) & sic βραδιώσον. Sic utraque Sudæ expositio vera.

Σχόλια. Δάφνη τῆς ἐπεφανωμόθος. Οἱ ιερεῖς καὶ οἱ μάντεις δάφνη ἐπεφανωμότο, εἰς γινέσιου τὸ τέχνης οὐς ἀλαζών.] οἱ δέποτε θεοὶ πολλοὶ ἀλαζών φανεῖται. Ιεροπλῆιοι] οἱ δέποτε τοῦ ὄντος μάντεις αὐτές γινωσκομένοις μᾶλλον, εἴτε δέποτε τοῦ τέχνης. Επειδή μάντεις λέγονται χρησμολόγοις, ηλεῖσθαι εγχυμένοις ἔξιγνεμοις. οἱ δέποτε θεοὶ τοῦ ἀκεραιοῦ μάντεις αὐτοὶ καμαρδεῖν βέλει. Καὶ οὕτω τῶν καθαροῖς.

E Επειδή μάντεις δέποτε τοῦ θεοῦ εἰσέρχονται. Η πέρης τοιούτην εἰσέρχονται εἰς τοῦ πυετοῦ. Εἴτε αὐτοὶ ομηρίοις τοῖς πατανοεῖν. εἰς εὐφρόσειδεῖος οὐθοῖς οὐθοῖς. ή αἴλαλην τῷ πρόσθιον ηλεῖται πομπαῖα λαμβάνειν, τοῦτο τὸ θυσίαν εἰσόντων. Ταῦτα πάργματα.] τὰς αἴλαλης εἰς εἰώθασιν οἱ ιερεῖς λαμβάνειν. οἱ Ιεροκλῆς ταῦτα ομηρίειν.

G CH. Ιεροκλέους.] Ex lauri corona sacerdotem & vatem arguebant, sed nec semper tiara Regem, nec thyrus Bacchum, nec laurus vatem ostendit. Nam Hieroclem istū nobiliorem facit ex nomine & vulgi opinione magis quā ab arte. Itaque facete tāquam inceptum & vanum hariolum perstringit. Cūm enim famulus dixerit, Vatem esse puto, negat Trygæus, aitque, Non est vates, sed Hierocles tantum. Velut si temporibus nostris obvius fiat aliquis ex futilibus, istis Nostradamis, & dicat alius, En Prophetā, en Prognosticū, iure dixerim, Imō Nostradamus. Sanè enim bonū vatem esse & Nostradamum non contingit esse in eodē subiecto; immo sunt ex diametro cōrraria. Εἴ οὐρανοῖς οὐρανοῖς Βοεοῖς quā Homerūs Isteā vocat. Quia verò Euboici pacē non optabant, propterea Hierocle paci aduersantem, non cūm facit, sed hospitem & exterum, ac verò ex Euboaea. Απόδεισθαι (quas vel cum Aristotele iσθον; vel cūm